

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

24 päivänä helmikuuta 2021 *

Kumoamiskanne – Valtiontuki – Tuki Banca Monte dei Paschi di Sienan ennakoivaan rakenneuudistukseen – Alustava tutkintavaihe – Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi – Oikeudenkäyntiväite – Asianomaisen osapuolen asema – Oikeussuojan tarve – Asiavaltuus – Tutkittavaksi ottaminen

Asiassa T-161/18,

Anthony Braesch, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg),

Trinity Investments DAC, kotipaikka Dublin (Irlanti),

Bybrook Capital Master Fund LP, kotipaikka Grand Cayman (Caymansaaret),

Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, kotipaikka Grand Cayman, ja

Bybrook Capital Badminton Fund LP, kotipaikka Grand Cayman,

edustajinaan asianajajat M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella ja L. Prosperetti,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään K. Blanck ja A. Bouchagiar,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan 4.7.2017 annettu komission päätös C(2017) 4690 final, joka koskee valtiontukea SA.47677 (2017/N) – Italia, Banca Monte dei Paschi di Sienan uusi tuki ja muutettu rakenneuudistussuunnitelma,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. M. Collins sekä tuomarit V. Kreuzschitz, Z. Csehi, G. De Baere (esittelevä tuomari) ja G. Steinfatt,

kirjaaja: hallintovirkamies P. Cullen,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 9.7.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantajat Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP ja Bybrook Capital Badminton Fund LP ovat ensinnäkin Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH 2008 -joukkovelkakirjojen (jäljempänä FRESH-joukkovelkakirjat) haltijoiden edustajia ja toiseksi kyseisten joukkovelkakirjojen haltijoita.
- 2 Banca Monte dei Paschi di Siena (jäljempänä BMPS) toteutti huhtikuussa 2008 950 miljoonan euron pääomankorotuksen, joka oli varattu J.P. Morgan Securities Ltd:lle (jäljempänä JPM), joka merkitsi BMPS:n osakkeet eli FRESH-osakkeet. Samaan aikaan 16.4.2008 JPM teki BMPS:n kanssa käyttö- ja tuotto-oikeussopimuksen, jonka mukaan osakkeiden omistusoikeus pysyi JPM:llä ja BMPS sai käyttö- ja tuotto-oikeuden, ja yhtiöiden välisen vaihtosopimuksen (jäljempänä FRESH-sopimukset). JPM sai FRESH-osakkeiden merkintään tarvittavat varat Bank of New-York Mellonilta (Luxembourg), jonka korvaajaksi tuli Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking (Luxembourg) SA (jäljempänä MUFJ), joka laski liikkeelle FRESH-joukkovelkakirjoja miljardin euron arvosta 16.4.2008 Luxemburgin oikeuden nojalla. JPM solmi MUFJ:n kanssa Luxemburgin oikeuden mukaisen vaihtosopimuksen, ja MUFJ teki FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoiden kanssa omaisuudenhoitosopimuksen, joka on myös Luxemburgin oikeuden alainen. Kyseessä olevien erilaisten sopimusten nojalla, joita kantajat luonnehtivat FRESH-instrumenteiksi, JPM:n BMPS:ltä FRESH-sopimusten nojalla saamat tulot siirretään MUFJ:lle ja sitten FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoille kuponkimaksuina.
- 3 Euroopan komissio hyväksyi 27.11.2013 päivätyllä päätöksellä rakenneuudistustuen, jonka Italian tasavalta myönsi italialaispankki BMPS:lle, ottaen huomioon rakenneuudistussuunnitelman ja sitoumuksia. BMPS oli maksanut tuen kokonaisuudessaan takaisin kesäkuussa 2015.
- 4 Euroopan pankkiviranomainen (EPV) julkisti 29.7.2016 Euroopan laajuisen vuonna 2016 tehdyn stressitestin tulokset, joka paljasti, että BMPS:llä oli pääomavaje epäedullisessa skenaariossa.
- 5 Italian viranomaiset säätivät 23.12.2016 luottoalan talletussuojaa koskevista kiireellisistä toimenpiteistä annetun asetuksen nro 237 (decreto-legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizio; GURI nro 299, 23.12.2016), joka on muutettuna saatettu laintasoiseksi 17.2.2017 annetulla muutoslalla (legge di conversione; GURI nro 43, 21.2.2017; jäljempänä asetus 237/2016), jossa säädettiin maksuvalmiutta ja ennakoivaa pääomapohjan vahvistamista koskevasta tuesta.
- 6 Euroopan keskuspankin (EKP) 23.12.2016 antaman julkilausuman, jonka mukaan BMPS oli maksukykyinen, jälkeen komissio hyväksyi väliaikaisesti 29.12.2016 päivätyllä päätöksellä BMPS:lle maksettavan yksittäisen 15 miljardin maksuvalmiustuen Italian viranomaisten tarjoamien sitoumusten perusteella. Italian viranomaiset sitoutuvat esittämään rakenneuudistussuunnitelman kahden kuukauden määräajan kuluessa takuiden myöntämisestä, ellei tukea maksettaisi takaisin samassa määräajassa.
- 7 BMPS:n yritys kerätä uutta yksityistä pääomaa epäonnistui, ja se haki 30.12.2016 julkista poikkeuksellista rahoitustukea 30.12.2016 pääomapohjan ennakkollisen vahvistamisen muodossa asetuksen 237/2016 nojalla.
- 8 Italian viranomaiset antoivat 28.6.2017 komissiolle tiedoksi BMPS:n pääomapohjan vahvistamiseen tarkoitettua 5,4 miljardin euron suuruisen tuen, johon liittyivät uusi rakenneuudistussuunnitelma ja uudet sitoumukset.
- 9 EKP lähetti samana päivänä komissiolle kirjeen, jossa ilmoitettiin, että BMPS oli maksukykyinen kyseisenä päivänä.

- 10 Komissio hyväksyi kaksi tukitoimenpidettä 4.7.2017 annetussa komission päätöksessä C(2017) 4690 final, joka koskee valtiontukea SA.47677 (2017/N) – Italia, Banca Monte dei Paschi di Sienan uusi tuki ja muutettu rakenneuudistussuunnitelma (jäljempänä riidanalainen päätös) ja joka tehtiin alustavan tutkintavaiheen päätteeksi. Ensimmäinen toimenpide (jäljempänä toimenpide 1) koostui edellä 6 kohdassa mainitusta 15 miljardin euron maksuvalmiustuesta, joka annettiin valtion takauksina etuoikeutetuille veloille. Toinen toimenpide (jäljempänä toimenpide 2) koostui edellä 8 kohdassa mainitusta BMPS:n 5,4 miljardin euron suuruisesta pääoman ennakkollista vahvistamista koskevasta tuesta.
- 11 Komissio katsoi, että toimenpide 1 ja toimenpide 2 olivat valtiontukea, minkä jälkeen se esitti, että oikeudellinen perusta niiden sisämarkkinoille soveltuvuuden arviointiin oli SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta, joka koskee jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tarkoitettuja tukia. Komissio arvioi, että toimenpide 1 ja toimenpide 2 olivat tukia BMPS:n rakenneuudistukseen, ja se tutki niiden sisämarkkinoille soveltuvuutta rakenneuudistussuunnitelman perusteella ottaen huomioon kuusi maailmanlaajuisia finanssikriisiä koskevaa tiedonantoa, erityisesti komission tiedonannon elinkelpoisuuden palauttamisesta ja rahoituslalla tämänhetkessä kriisissä toteutettujen rakenneuudistustoimenpiteiden arvioinnista valtiontukisääntöjen perusteella (EUVL 2009, C 195, s. 9), komission tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta finanssikriisin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä tammikuuta 2012 (EUVL 2011, C 356 s. 7) ja komission tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta finanssikriisin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä elokuuta 2013 (Pankkitiedonanto) (EUVL 2013, C 216, s. 1; jäljempänä pankkitiedonanto).
- 12 Sen osalta, ovatko tukitoimenpiteet sisämarkkinoille soveltuvia kriisiä koskevien tiedonantojen valossa, komissio arvioi ensiksi, että rakenneuudistussuunnitelma soveltui BMPS:n elinkelpoisuuden palauttamiseen pitkällä aikavälillä. Toiseksi komissio katsoi, että osakkeiden ja huonompisijaisten velkainstrumenttien haltijoiden vastuunjako oli asianmukainen, koska siinä rajoitettiin rakenneuudistuksen kulut ja tuen määrä vähimmäismäärään pankkitiedonannon vaatimusten mukaisesti, ja se totesi johtopäätöksensä, että rakenneuudistussuunnitelmaan sisältyi riittävästi vastuunjakoa koskevia toimenpiteitä. Kolmanneksi se katsoi, että rakenneuudistussuunnitelmaan sisältyi riittävät takeet kilpailun kohtuuttoman vääristymisen rajoittamiseksi. Se totesi myös, että rakenneuudistuksen täytäntöönpanon riittävä valvonta oli turvattu. Näin ollen se katsoi johtopäätöksensä, että tukitoimenpiteet olivat oikeasuhtaisia Italian talouden vakavan häiriön seurausten korjaamiseksi.
- 13 Komissio tutki sitten kyseisten tukitoimenpiteiden yhteensopivuuden luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190) kanssa. Komissio katsoi, että olosuhteet, joissa tukitoimenpiteet (toimenpide 1 ja toimenpide 2) oli toteutettu, olivat direktiivin 2014/59 32 artiklan 4 kohdan d alakohdassa olevan poikkeuksen mukaisia.
- 14 Komissio totesi riidanalaisen päätöksen päätösosassa ensiksi, että toimenpide 1 ja toimenpide 2 olivat SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, ja toiseksi, että kyseiset toimenpiteet täyttivät SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdassa olevat vaatimukset ja että ne olivat sisämarkkinoille soveltuvia rahoitusvakauteen liittyvistä syistä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 15 Kantajat nostivat nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.3.2018 toimittamallaan kannekirjelmällä.

- 16 Komissio teki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.5.2018 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Kantajat esittivät kyseistä oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 10.7.2018.
- 17 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja päätti 8.10.2018 tekemällään päätöksellä työjärjestyksen 69 artiklan d alakohdan mukaisesti lykätä asian käsittelyä siihen saakka, kunnes unionin tuomioistuin antaa ratkaisunsa asiassa C-544/17 P, BPC Lux 2 ym. v. komissio.
- 18 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 30.1.2019 asianosaisia esittämään huomautuksensa niistä johtopäätöksistä, jotka nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on vedettävä 7.11.2018 annetusta tuomiosta BPC Lux 2 ym. v. komissio (C-544/17 P, EU:C:2018:880), ja vastaamaan kysymyksiin, ja se pyysi komissiota toimittamaan ei-luottamuksellisen version BMPS:n rakenneuudistussuunnitelmasta työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena. Komissio toimitti vastauksensa 7.3.2019 ja kantajat 8.3.2019.
- 19 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin työjärjestyksen 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti, esittelevä tuomari määrättiin kolmanteen jaostoon, jonka ratkaistavaksi nyt käsiteltävä asia näin ollen siirrettiin.
- 20 Unionin yleinen tuomioistuin päätti kolmannen jaoston ehdotuksesta työjärjestyksensä 28 artiklan mukaisesti siirtää asian laajennetun ratkaisukokoonpanon käsiteltäväksi.
- 21 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi 3.2.2020 asianosaisia vastaamaan kysymyksiin työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena. Komissio toimitti vastauksensa 14.2.2020 ja kantajat 19.2.2020.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen, ja se esitti asianosaisille kirjallisia kysymyksiä työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena ja kehotti näitä vastaamaan niihin istunnossa.
- 23 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin ja suullisiin kysymyksiin kuultiin 9.7.2020 pidetyssä istunnossa.
- 24 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se koskee FRESH-instrumenttien kohtelua
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut
 - ryhtyy muihin asianmukaisina pitämiinsä toimenpiteisiin, mukaan lukien työjärjestyksensä 89 artiklan 3 kohdan mukaiset prosessinjohtotoimet ja/tai saman työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdan mukaiset asian selvittämistoimet.
- 25 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen tutkimatta
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 26 Oikeudenkäyntiväitettä koskeissa huomautuksissaan kantajat vaativat myös unionin yleistä tuomioistuinta hylkäämään komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen.

Oikeudellinen arviointi

- 27 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.
- 28 Kantajat esittävät ensimmäisessä kanneperusteessaan, että komissio on toiminut lainvastaisesti hyväksyessään vastuunjako koskevat toimenpiteet pääomapohjan ennakkollisen vahvistamisen yhteydessä, ja ne vetoavat yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkkailua varten yhteisen kriisintarkkailumekanismiin ja yhteisen kriisintarkkailurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annetun asetuksen (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 255, s. 1) 18 ja 21 artiklan rikkomiseen sekä perustelujen puutteellisuuteen.
- 29 Kantajat esittävät toisessa kanneperusteessaan, että komissio on toiminut lainvastaisesti edellyttäessään FRESH-sopimusten purkamista. Tältä osin ne väittävät, että komissio on hyväksynyt vastuunjako koskevia toimenpiteitä, jotka ylittävät pankkitiedonannon eivätkä ole sen kanssa yhteensopivia, ja että komissio on näin ollen rikkonut luottamuksensuojan periaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Riidanalaisen päätöksen perustelut ovat myös puutteelliset, koska komissio ei ole antanut syytä tai selitystä FRESH-sopimusten purkamisen tueksi.
- 30 Kantajat väittävät kolmannessa kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös syrji FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoita. Kantajien mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen, koska siinä hyväksytään rakenneuudistus suunnitelman mukaiset vastuunjako koskevat toimenpiteet Euroopan perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn, 4.11.1950 Roomassa allekirjoitetun yleissopimuksen 14 artiklassa ja 12 pöytäkirjassa vahvistetun tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaisesti, koska kyseiset toimenpiteet kohtelevat FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoita syrjivästi muihin BMPS:n velkoihin verrattuna.
- 31 Kantajat väittävät neljännessä kanneperusteessaan, että komissio loukkasi FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoiden omistusoikeuksia, jotka taataan perusoikeuskirjan 17 artiklassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn sopimuksen 1 pöytäkirjan 1 artiklassa, kun se hyväksyi vastuunjako koskevien toimenpiteiden soveltamisen FRESH-instrumentteihin.
- 32 Kantajat väittävät viidennessä kanneperusteessaan, että komissio on rikkonut SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohtaa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) 4 artiklan 3 ja 4 kohtaa ja kantajien menettelyllisiä oikeuksia, koska se ei aloittanut muodollista tutkintamenettelyä, vaikka vastuunjako koskevien toimenpiteiden yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa oli ”vakavia epäilyjä”.
- 33 Työjärjestyksensä 130 artiklan 1 ja 7 kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin voi pääasian käsittelyä aloittamatta ratkaista vastaajan pyynnöstä, onko kanne jätettävä tutkimatta toimivallan puuttumisen vuoksi tai muusta syystä. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komissio esittää oikeudenkäyntiväitteessään, että kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi yhtäältä siksi, että kantajilla ei ole oikeussuojan tarvetta, ja toisaalta siksi, että kantajilla ei ole SEUT 263 artiklassa tarkoitettua asiavaltuutta.
- 34 Unionin yleinen tuomioistuin arvioi, että on tarpeellista arvioida aluksi, ovatko kantajat SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja osapuolia, joita asia koskee, tai asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettuja asianomaisia osapuolia, kun otetaan huomioon, että nyt käsiteltävänä

olevassa asiassa kyseinen luonnehdinta määrittelee sekä sen, onko heillä oikeussuojan tarvetta, että sen, onko heillä asiavaltuus riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi saman asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisena vastustamatta jättämistä koskevana päätöksenä.

Kantajien asema asianomaisina osapuolina

- 35 Asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa määritellään asianomaisen osapuolen – joka on SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna osapuolen, jota asia koskee, synonyymi – käsite siten, että se tarkoittaa muun muassa ”jäsenvaltiota, henkilöä, yritystä tai yritysten yhteenliittymää, jonka etuihin tuen myöntäminen voi vaikuttaa, erityisesti tuensaajaa, kilpailevia yrityksiä ja alan järjestöjä”. Ilmaisun ”erityisesti” käyttäminen viittaa siihen, että kyseiseen säännökseen sisältyy ainoastaan ei-tyhjentävä luettelo henkilöistä, jotka voidaan luonnehtia asianomaisiksi osapuoliksi, mistä seuraa, että käsite viittaa ennalta määrittelemättömään henkilöryhmään (ks. vastaavasti tuomio 14.11.1984, Intermills v. komissio, 323/82, EU:C:1984:345, 16 kohta; tuomio 24.5.2011, komissio v. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63 kohta ja tuomio 13.6.2019, Copebi, C-505/18, EU:C:2019:500, 34 kohta).
- 36 Tästä määritelmästä on todettava, että unionin tuomioistuimet ovat tulkinneet asianomaisen osapuolen käsitettä laajasti. Oikeuskäytännöstä käy ilmi, että asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohta ei ole esteenä sille, että yritystä, joka ei kilpaile suoraan tuensaajan kanssa, voidaan pitää ”asianomaisena osapuolena”, jos se väittää, että tuen myöntäminen voi vaikuttaa sen etuihin, ja tältä osin on riittävää, että se osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla, että tuella saattaa olla konkreettinen vaikutus sen asemaan (ks. vastaavasti tuomio 24.5.2011, komissio v. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63–65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Samoin työntekijöiden ammattijärjestö voidaan luonnehtia SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi osapuoleksi, jota asia koskee, jos se osoittaa, että tuen myöntäminen saattaa vaikuttaa sen itsensä tai sen jäsenten intresseihin, edellyttäen, että kyseinen ammattijärjestö osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla, että tuella saattaa olla konkreettinen vaikutus sen tai sen jäsenten asemaan (ks. vastaavasti tuomio 9.7.2009, 3F v. komissio, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33 kohta).
- 37 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat ovat osoittaneet oikeudellisesti riittävällä tavalla, että kyseessä olevien tukitoimenpiteiden myöntämisellä ja näin ollen riidanalaisen päätöksen tekemisellä saattaa olla konkreettinen vaikutus kantajien asemaan, mistä seuraa, että kantajat on luonnehdittava asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitetuksi asianomaisiksi osapuoliksi.
- 38 Kantajat väittävät, että jos riidanalainen päätös kumotaan ja muodollinen tutkintamenettely aloitetaan, ne voivat asianomaisten osapuolten ominaisuudessa esittää huomautuksensa käyttämällä niille SEUT 108 artiklan 2 kohdassa myönnettyjä oikeuksia varmistaakseen, että komissio tekee syvemmän tutkinnan rakenneuudistussuunnitelman mukaisista vastuunjakoa koskevista toimenpiteistä ja Italian viranomaisten antamista tätä koskevista sitoumuksista. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen voisi johtaa erilaisiin vastuunjakoa koskeviin toimenpiteisiin, jotka ovat yhteensopivia unionin oikeuden kanssa.
- 39 Täsmällisemmin otettuna kantajat arvioivat, että se riidanalaisen päätöksen osa, joka koskee vastuunjakoa, vaikuttaa niiden etuihin, koska rakenneuudistussuunnitelma, sellaisena kuin komissio on sen hyväksynyt, tarjoaa mahdollisuuden purkaa FRESH-sopimukset, mikä tapahtui myöhemmin kantajien vahingoksi. Kantajat täsmensivät istunnossa tältä osin pääasiallisesti, että FRESH-instrumenttien pohjana olevien erilaisten sopimussuhteiden keskinäisriippuvuuden vuoksi tästä pitkällä aikavälillä seuraava taloudellinen tappio, kun otetaan huomioon heillä oleviin FRESH-joukkovelkakirjoihin liittyvien kuponkimaksujen menetykset, on huomattava ja voi kohota jopa useisiin satoihin miljooniin euroihin.

- 40 Tästä seuraa, että kantajat ovat osoittaneet, että kyseessä olevien tukitoimenpiteiden, sellaisina kuin ne on annettu tiedoksi ja todettu sisämarkkinoille soveltuviksi riidanalaisessa päätöksessä, kokonaisuudella voi olla konkreettinen vaikutus kantajien asemaan edellä 36 kohdassa siteeratussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla. Tältä osin ei ole merkityksellistä, että kantajat eivät kyseenalaista mainittujen toimenpiteiden sisämarkkinoille soveltuvuutta itsessään sellaisena kuin se on todettu mainitussa päätöksessä. Italian viranomaisten rakenneuudistussuunnitelmaa ja vastuunjakoja koskevat sitoumukset ovat nimittäin olennainen osa tiedoksi annettuja tukitoimenpiteitä, joten kyseinen päätös koskee kyseisiä toimenpiteitä ja sitoumuksia kokonaisuutena tarkasteltuna (ks. vastaavasti ja analogisesti määräys 1.12.2015, Banco Espírito Santo v. komissio, T-814/14, ei julkaistu, EU:T:2015:936, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 19.9.2019, FIH Holding ja FIH v. komissio, T-386/14 RENV, ei julkaistu, EU:T:2019:623, 52 kohta). Koska tiedoksi annettuja tukitoimenpiteitä ja komission arvioimia Italian viranomaisten esittämiä sitoumuksia ei voida erottaa toisistaan siksi, että viimeksi mainitut ovat edellytyksenä sisämarkkinoille soveltuvuuden toteamiselle ja riidanalaisessa päätöksessä hyväksytään kyseisten tukitoimenpiteiden täytäntöönpano samalla, kun kyseiset sitoumukset vahvistetaan sitoviksi, kyseisten osatekijöiden kokonaisuus vaikuttaa väistämättä kantajien asemaan ja ne voivat puolustaa etujaan ainoastaan vaatimalla kyseisen päätöksen kumoamista kokonaisuudessaan.
- 41 Tästä seuraa, että kyseessä olevilla tukitoimenpiteillä, sellaisina kuin ne on annettu tiedoksi ja todettu sisämarkkinoille soveltuviksi riidanalaisessa päätöksessä, saattaa olla konkreettinen vaikutus kantajien asemaan, mikä oikeuttaa sen, että ne luonnehditaan asianomaisiksi osapuoliksi.
- 42 Näiden seikkojen valossa on arvioitava, onko kantajilla oikeussuojan tarve ja SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu asiavaltuus.

Oikeussuojan tarve

- 43 Komissio esittää, että kantajilla ei ole intressiä saada kumotuksi asetuksen 2015/1589 4 artiklan 3 kohdan perusteella tehtyä riidanalaisista päätöistä, jossa BMPS:lle Italian viranomaisten vapaaehtoisesti tekemien sitoumusten perusteella myönnetty valtiotuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi. Komissio täsmensi vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen, joka koski 7.11.2018 annetusta tuomiosta BPC LUX 2 ym. v. komissio (C-544/17 P, EU:C:2018:880) tehtäviä johtopäätöksiä, pääasiallisesti, että kantajien on osoitettava, että niillä on oikeussuojan tarve sen kansallisen oikeudenkäyntimenettelyn, joka koskee Italian viranomaisten ja BMPS:n täytäntöönpanemia vastuunjakoja koskevia toimenpiteitä viimeksi mainitulle myönnetyn valtiontuen yhteydessä, perusteella. Komission mukaan kantajat eivät ole kuitenkaan selittäneet, kuinka riidanalaisen päätöksen kumoamisella olisi ilmeisiä myönteisiä vaikutuksia menettelyssä, jonka ne ovat panneet vireille Luxemburgin tuomioistuimessa, ja näin ollen ne eivät ole osoittaneet, että niillä on oikeussuojan tarve.
- 44 Kantajat kiistävät komission väitteet.
- 45 Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin tällä henkilöllä on intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi. Tällainen tarve edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella saattaa sinällään olla oikeudellisia seurauksia ja että kanteen lopputuloksesta voisi näin olla hyötyä sen nostajalle. Oikeussuojan tarpeen on lisäksi oltava jo syntynyt ja edelleen olemassa oleva, ja sitä arvioidaan kanteen nostamispäivänä (ks. tuomio 7.11.2018, BPC Lux 2 ym. v. komissio, C-544/17 P, EU:C:2018:880, 28 ja 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 46 Kantajan on näytettävä toteen, että sillä on oikeussuojan tarve, joka on olennainen ja ensimmäinen edellytys kaikille kanteille. Jotta luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama, toimen kumoamista koskeva kanne voidaan tutkia, kantajan on erityisesti osoitettava asianmukaisesti mainitun toimen kumoamista koskeva intressinsä (ks. tuomio 7.11.2018, BPC Lux 2 ym. v. komissio, C-544/17 P, EU:C:2018:880, 33 ja 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 47 Unionin tuomioistuin on myös todennut, että oikeussuojan tarve voi johtua mistä tahansa kansallisessa tuomioistuimessa nostetusta kanteesta, jonka yhteydessä unionin tuomioistuimissa riitautetun toimen mahdollinen kumoaminen voi tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (ks. tuomio 7.11.2018, BPC Lux 2 ym. v. komissio, C-544/17 P, EU:C:2018:880, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 48 Ei nimittäin ole unionin tuomioistuinten asiana – kun tutkitaan oikeussuojan tarvetta niissä – arvioida kansallisissa tuomioistuimissa kansallisen oikeuden nojalla nostetun kanteen perusteltavuuden todennäköisyyttä ja näin päättää kansallisten tuomioistuinten puolesta tällaisesta arvioinnista. Sitä vastoin on välttämätöntä, mutta riittävää, että unionin tuomioistuimissa nostettu kumoamiskanne voi tuottaa kantajalle hyötyä (ks. tuomio 7.11.2018, BPC Lux 2 ym. v. komissio, C-544/17 P, EU:C:2018:880, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Kantajat väittävät oikeussuojan tarvettaan tukeakseen pääasiallisesti ensiksi, että riidanalaisen päätöksen kumoamisen jälkeen Italian viranomaisilla ei olisi velvollisuutta varmistaa, että vastuunjako koskevia toimenpiteitä noudatetaan. Toiseksi siitä seuraisi, että rakenneuudistussuunnitelma, jonka perusteella mainittu päätös on tehty, ei enää sitois BMPS:ää, minkä vuoksi kantajat voisivat FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoina joko saada oikeutensa takaisin tai saada vahingonkorvausta. Kolmanneksi riidanalaisen päätöksen kumoamisesta seuraisi muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen, jonka yhteydessä kantajilla olisi mahdollisuus käyttää menettelyllisiä oikeuksiaan esittämällä huomautuksia; Italian viranomaiset ja BMPS voisivat tällöin tehdä muutoksia vastuunjako koskeviin toimenpiteisiin varmistaakseen, että ne ovat yhteensopivia unionin oikeuden kanssa, ja komissio voisi asettaa muita ehtoja ja velvoitteita, jotka ovat vähemmän haitallisia kuin sen huomioon ottamat vastuunjako koskevat toimenpiteet. Lopuksi kantajien mukaan sen seikan tunnustaminen, että BMPS on evännyt niiltä lainvastaisesti niiden oikeudet, vahvistaisi kantajien asemaa BMPS:ää vastaan tribunal d'arrondissement de Luxembourgissa (piirituomioistuin, Luxemburg) käytävässä siviilioikeudellisessa menettelyssä, jonka A. Braesh FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoiden edustajana käynnisti BMPS:ää, MUFJ:tä, JPM:ää ja Yhdysvaltain oikeuden mukaan perustettua yhtiötä JP Morgan Chase Bankia vastaan ja jossa vaaditaan toteamaan FRESH-sopimusten ja erityisesti yhtiöiden välisen vaihtosopimuksen päättäminen lainvastaiseksi.
- 50 Kantajat täsmentävät tältä osin erityisesti, että BMPS:n FRESH-sopimusten päättämistä koskeva päätös, joka on riitautettu Luxemburgin tuomioistuimessa, liittyy erottamattomasti riidanalaiseen päätökseen. BMPS itse väitti, että rakenneuudistussuunnitelma nojaa periaatteeseen, jonka mukaan FRESH-sopimukset on päätettävä ja että riidanalaisessa päätöksessä oleva komission arviointi, jonka mukaan vastuunjako on riittävä, perustuu BMPS:n tekemään FRESH-sopimusten päättämiseen. Kantajat esittävät johtopäätöksensä, että jos riidanalainen päätös kumottaisiin, Luxemburgin tuomioistuin voisi palauttaa FRESH-sopimukset voimaan.
- 51 On todettava, että koska kantajat ovat asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettuja asianomaisia osapuolia, niillä on intressi saada kumottua riidanalainen päätös, jonka sisältö ei ole erotettavissa Italian viranomaisten BMPS:n rakenneuudistussuunnitelmaan liittyvistä sitoumuksista, mukaan luettuna vastuunjako koskevat toimenpiteet (ks. edellä 37–41 kohta). Kyseinen oikeussuojan tarve seuraa erityisesti siitä seikasta, että tällaisen kumoamisen seurauksena komission olisi aloitettava muodollinen tutkintamenettely, jossa kantajat voisivat käyttää SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisia menettelyllisiä oikeuksiaan vaikuttaakseen komission arviointiin SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla ja näin ollen komission päätöksen sisältöön. Kantajat nimittäin vetoavat viidennessä kanneperusteessaan siihen, että on loukattu kyseisiä menettelyllisiä takeita, joiden noudattamista ne voivat vaatia ainoastaan siinä tapauksessa, että heillä on mahdollisuus riitauttaa kanteen kohteena oleva päätös unionin tuomioistuimissa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 24.5.2011, komissio v. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 20.6.2019, a&o hostel and hotel Berlin v. komissio, T-578/17, ei julkaistu, EU:T:2019:437, 41 kohta). Asia on näin erityisesti siksi, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komissio tyytyi suorittamaan alustavan tutkinnan, joka tapahtui pitkän tiedoksiantoedeltäneen ajanjakson, johon sisältyi useita viestinvaihtoja Italian viranomaisten kanssa, ja kyseessä olevien

toimenpiteiden 28.6.2017 tapahtuneen tiedoksiannon jälkeen, kuudessa päivässä ennen kuin se teki riidanalaisen päätöksen 4.7.2017 ilman, että asianomaiset osapuolet saivat tilaisuuden esittää huomautuksia.

- 52 Lisäksi ei voida sulkea pois sitä, että riidanalaisen päätöksen mahdollinen kumoaminen saattaisi vaikuttaa erityisesti Luxemburgin tuomioistuimessa käytävän käsittelyn tulokseen. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin pyysi prosessinjohtotoimena asianosaisia esittämään, seurasiko FRESH-sopimusten purkaminen BMPS:n rakenneuudistussuunnitelmasta. Vastauksessaan komissio katsoi, että mainittujen sopimusten purkaminen seurasi rakenneuudistussuunnitelmasta yhdessä asetuksen 237/2016 kanssa ja että Italian viranomaiset ja BMPS olivat olleet tiiviissä yhteistyössä mainitun suunnitelman laatimisessa, joka kuului sitoumuksiin, joita Italian viranomaiset tarjosivat sinä aikana, kun komissio tutki tukitoimenpiteitä. Kantajat taas esittivät vastauksessaan samaan kysymykseen, että rakenneuudistussuunnitelmassa nimenomaisesti oletettiin, että FRESH-sopimukset olisivat tehottomia ja täytäntöönpanokelvottomia.
- 53 Tältä osin on riittävää palauttaa mieleen, että komission arviointi riidanalaisessa päätöksessä perustui sen tutkimiseen, olivatko BMPS:n rakenneuudistukseen tarkoitetut tuet sisämarkkinoille soveltuvia rakenneuudistussuunnitelman, jonka sisältö ja täytäntöönpano liittyivät tiiviisti kaikkiin Italian viranomaisten esittämiin sitoumuksiin, sellaisina kuin ne ovat liitettyinä mainittuun päätökseen, perusteella (ks. edellä 39–41 kohta). Näissä olosuhteissa ei ole unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä korvata omalla arviointillaan kansallisen tuomioistuimen arviointia, saati lausua siitä, onko kyseisessä tuomioistuimessa nostettu kanne sovellettavan kansallisen oikeuden valossa perusteltu, kun otetaan huomioon riidanalaisen päätöksen oikeusvaikutuksen lakkaaminen sen mahdollisen kumoamisen seurauksena (ks. edellä 48 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö).
- 54 Näin ollen kantajat ovat osoittaneet oikeudellisesti riittävällä tavalla, että riidanalaisen päätöksen mahdollinen kumoaminen voi tuottaa niille hyötyä.
- 55 Näin ollen komissio on väärässä esittäessään, että kantajat eivät ole osoittaneet SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua intressiä saada riidanalainen päätös kumottua.

Asiavaltuus

- 56 Komissio väittää, että kantajilla ei ole asiavaltuutta. Se esittää erityisesti, että kantajat riitauttavat viidennessä kanneperusteessaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin muodollista tutkintamenettelyä ei aloitettu ja että kantajien on osoitettava, että ne ovat asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettuja asianomaisia osapuolia. Komissio huomauttaa, että kantajat eivät ole kyseessä olevien tukitoimenpiteiden edunsaajia, niiden asema joukkovelkakirjojen haltijoina ei riitä tekemään niistä asianomaisia osapuolia ja ettei mikään osoita, että ne voisivat olla tuensaajan kilpailijoita.
- 57 Kantajat kiistävät komission argumentit.
- 58 On riittävää palauttaa mieliin edellä 35–41 kohdassa esitetyt näkökohdat, jotta voidaan hylätä komission pääasiallinen argumentti, jonka mukaan kantajat eivät ole osoittaneet olevansa asianomaisia osapuolia. Näin ollen oli tuloksetonta, että komissio esitti istunnossa 19.12.2019 annetun tuomion BPC Lux 2 ym. v. komissio (T-812/14 RENV, ei julkaistu, EU:T:2019:885) yhteydessä, että riidanalaisella päätöksellä on vaikutusta ainoastaan kantajien taloudelliseen asemaan ja välillistä vaikutusta niiden oikeusasemaan erityisesti sillä perusteella, että ainoastaan JPM oli sopimussuhteessa BMPS:n kanssa, oli BMPS:n velkoja ja oli tehnyt erillisen sopimuksen MUFJ:n kanssa, joka puolestaan teki toisen sopimuksen kantajien eli FRESH-joukkovelkakirjojen haltijoiden kanssa. Sama koskee komission argumenttia, jonka mukaan FRESH-sopimusten purkaminen aiheutuisi asetuksesta 237/2016 ja olisi rakenneuudistussuunnitelman mukaista. Joka tapauksessa edellä 37–41 kohdassa esitetystä

näkökohdista seuraa, että kantajat ovat oikeassa esittäessään, että kyseessä olevilla tukitoimenpiteillä on konkreettista vaikutusta niiden asemaan, mikä oikeuttaa sen, että ne luonnehditaan asianomaisiksi osapuoliksi.

- 59 Lisäksi käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että riidanalainen päätös on asetuksen 2015/1589 4 artiklan 3 kohtaan perustuva vastustamatta jättämistä koskeva päätös, jonka lainmukaisuus riippuu siitä, onko tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille epäilyjä. Koska tällaisten epäilyjen johdosta on aloitettava muodollinen tutkintamenettely, johon voivat osallistua asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettut asianomaiset osapuolet, on katsottava, että tällainen päätös koskee suoraan ja erikseen jokaista tässä viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettua asianomaista osapuolta. Niillä, joiden hyväksi SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrätty ja asetuksen 2015/1589 6 artiklan 1 kohdassa säädetty menettelylliset takeet on annettu, on nimittäin mahdollisuus saada aikaan se, että näitä takeita noudatetaan, vain silloin, jos ne voivat saattaa vastustamatta jättämistä koskevan päätöksen unionin tuomioistuinten tutkittavaksi. Näin ollen asetuksen 2015/1589 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu asianomaisen osapuolen erityinen asema, joka liittyy kanteen erityiseen kohteeseen, riittää yksilöimään SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti kantajan, joka riitauttaa vastustamatta jättämistä koskevan päätöksen (ks. vastaavasti tuomio 24.5.2011 komissio v. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47 ja 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 27.10.2011 Itävalta v. Scheucher-Fleisch ym., C-47/10 P, EU:C:2011:698, 43 ja 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 20.6.2019, a&o hostel and hotel Berlin v. komissio, T-578/17, ei julkaistu, EU:T:2019:437, 41 kohta).
- 60 Lisäksi on palautettava mieleen, että kantajat esittävät viidennessä kanneperusteessaan, että komissio on rikkonut SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja asetuksen 2015/1589 4 artiklan 3 ja 4 kohtaa ja loukannut niiden menettelyllisiä oikeuksia, koska oli vakavia epäilyjä siitä, ovatko ne vastuunjakoa koskevat toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa, joiden perusteella komission olisi tullut aloittaa muodollinen tutkintamenettely ottaen huomioon erityisesti ne lainvastaisuudet, joista kantajat moittivat komissiota neljässä ensimmäisessä kanneperusteessaan, eli direktiivin 2014/59 rikkominen FRESH-sopimusten purkamisen hyväksymisellä ja pakottavaksi tekemisellä sekä asetuksen N:o 806/2014 ja pankkitiedoksiannon rikkominen sekä yhdenvertaisen kohtelun, syrjimättömyyden, oikeasuhteisuuden ja luottamuksensuojan yleisten periaatteiden loukkaaminen.
- 61 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy nimittäin ilmi, että kun kantaja vaatii asetuksen 2015/1589 4 artiklan 3 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kumoamista, se riitauttaa etenkin sen, että komissio on tehnyt kyseisen päätöksen aloittamatta muodollista tutkintamenettelyä, millä komissio on loukannut kantajan menettelyllisiä oikeuksia. Tällaisen kanteen tueksi kantaja voi vedota kaikenlaisiin perusteisiin, joiden tarkoituksena on osoittaa, että niiden tietojen ja selvityksen, jotka komissiolla oli tai olisi saattanut olla alustavassa tutkintavaiheessa, arvioinnin olisi tullut aiheuttaa vakavia vaikeuksia valtiontuen olemassaolon määrittämisessä tai herättää epäilyjä tällaisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille ilman, että tästä seuraisi kanteen kohteen tai sen tutkittavaksi ottamisen edellytysten muuttuminen. Sitä vastoin kyseisen oikeuskäytännön mukaan on näytettävä toteen nimenomaan tällaisten vaikeuksien olemassaolo sen osoittamiseksi, että komission olisi pitänyt aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen 2015/1589 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu muodollinen tutkintamenettely (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 24.5.2011, komissio v. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 20.6.2019, a&o hostel and hotel Berlin v. komissio, T-578/17, ei julkaistu, EU:T:2019:437, 45 ja 46 kohta).
- 62 Tältä osin on korostettava, että samoin kuin oikeuskäytännössä on aiemmin todettu (ks. vastaavasti tuomio 10.12.2008, Kronoply ja Kronotex v. komissio, T-388/02, ei julkaistu, EU:T:2008:556, 85 kohta ja tuomio 20.6.2019, a&o hostel and hotel Berlin v. komissio, T-578/17, ei julkaistu, EU:T:2019:437, 44 kohta), kantajat nimenomaisesti vahvistavat kanteensa 141 kohdassa, että neljä ensimmäistä kanneperustetta osoittavat, että komissiolla olisi pitänyt olla vakavia vaikeuksia arvioida vastuunjakoa koskevien toimenpiteiden yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa. Koska nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse kanteesta, jossa riitautetaan asetuksen 2015/1589 4 artiklan 3 kohdan nojalla ilman

muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista tehdyn päätöksen laillisuus, pääasian tutkimisen osana on tutkittava kaikki kantajien esittämissä kanneperusteissa esiin nostamat väitteet ja argumentit, jotta voidaan arvioida, voidaanko niiden pohjalta yksilöidä kyseessä olevien tukitoimenpiteiden sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevia vakavia vaikeuksia, joiden olemassaolon vuoksi komission olisi ollut aloitettava mainittu menettely (ks. vastaavasti tuomio 20.6.2019, a&o hostel and hotel Berlin v. komissio, T-578/17, ei julkaistu, EU:T:2019:437, 45, 46 ja 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 63 Näin ollen on todettava, että riidanalaisessa päätöksessä tehty tukitoimenpiteiden hyväksyminen rakenneuudistussuunnitelman yhteydessä koskee kantajia suoraan ja erikseen asetuksen 2015/1589 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuina asianomaisina osapuolina.
- 64 Näin ollen kantajilla on asiavaltuus.
- 65 Edellä esitetystä seuraa, että oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 66 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 133 artiklan mukaan ratkaisu oikeudenkäyntikuluista annetaan tuomiossa tai määräyksessä, jolla asian käsittely päätetään. Koska tällä tuomiolla ei päätetä asian käsittelyä, oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Oikeudenkäyntiväite hylätään.**
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä helmikuuta 2021.

Allekirjoitukset